

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
102/10. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2010. október 12.

A C-499/08. sz. ügyben hozott ítélet
Ingeniørforeningen i Danmark (Ole Andersen nevében) kontra Region
Syddanmark

A munkavállaló megfosztása a végkielégítéstől azzal az indokkal, hogy öregségi nyugdíjra jogosult, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést képez

A dán jog munkáltatói felmondás esetén végkielégítésről rendelkezik azon munkavállalók részére, akik ugyanannál a cégnél legalább tizenkét éve alkalmazásban álltak. Ugyanakkor e végkielégítés nem jár azoknak a munkavállalóknak, akik a munkaviszonyuk megszűnése időpontjában öregségi nyugdíjra jogosultak a szakmára vonatkozó öregségi nyugdíjrendszer alapján, még akkor sem, ha az érintett személy továbbra is dolgozni szeretne.

O. Andersen 1979-től egészen a 2006-ban történt elbocsátásáig a Region Syddanmark (dél-dániai régió) alkalmazásában állt. Az elbocsátás idején 63 éves volt, még nem szándékozott nyugdíjba vonulni, hanem álláskeresőként regisztráltatta magát és kérte a munkáltatói felmondás esetén járó végkielégítést. E kérelmet azzal az indokkal utasították el, hogy O. Andersen nyugdíjra jogosult. Az O. Andersen nevében eljáró szakszervezet, az Ingeniørforeningen i Danmark ezt követően keresetet indított a Vestre Landsret (nyugat-dániai fellebbviteli bíróság) előtt arra való hivatkozással, hogy az ügy tárgyát képező szabályozás a 2000/78/EK irányelv¹ által tiltott, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetéshez vezet.

Mai ítéletében a Bíróság először is megállapítja, hogy a szóban forgó szabályozás közvetlen, életkoron alapuló eltérő bánásmódot alkalmaz. Ugyanis kizárólag azzal az indokkal fosztja meg a munkavállalók bizonyos csoportját a munkáltatói felmondás esetén járó végkielégítéstől, hogy öregségi nyugdíjra jogosultak. Ezt követően a Bíróság az említett eltérő bánásmód igazolhatóságát vizsgálja meg.

A Bíróság elsőként megjegyzi, hogy a munkáltatói felmondás esetén járó végkielégítés célja az ugyanazon munkáltatónál hosszú ideje munkaviszonyban álló munkavállalók újbóli munkába állásához vezető átmenet megkönnyítése. Ezután, a Bíróság megállapítja, hogy a szóban forgó korlátozás azon az elgondoláson alapul, miszerint az öregségi nyugdíjra jogosult személyek általában a munkaerőpiac elhagyása mellett szoktak dönteni. Végül pedig, e korlátozás biztosítja, hogy a hosszabb idejű munkaviszonnyal rendelkező alkalmazottak ne vehessék igénybe a végkielégítést az öregségi nyugdíjjal együtt. A cégnél jelentős idejű munkaviszonnyal rendelkező munkavállalók védelme és az ő szakmai reintegrációjuk elősegítése, ami a végkielégítés célja, a foglalkoztatás- és munkaerőpiaci politika törvényes céljai. Az intézkedést tehát főszabály szerint „a nemzeti jog keretén belül” „objektív és ésszerű” módon igazoltnak kell tekinteni, miként azt a 2000/78 irányelv előírja.

Azon kérdést illetően, hogy a szóban forgó korlátozás arányban áll-e ezekkel a célokkal, a Bíróság megállapítja, hogy attól, hogy kizárja a munkáltatói felmondás esetén járó végkielégítésből azokat a munkavállalókat, akik a munkáltatójuk által fizetett öregségi nyugdíjban fognak részesülni, az még nem egyértelműen alkalmatlan a fent említett célok elérésére.

Ugyanakkor, a Bíróság úgy véli, hogy e korlátozás túllépi az ahhoz szükséges mértéket, amely az említett célok eléréséhez szükséges. A korlátozásnak az a hatása, hogy nem csupán azokat a

¹ A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.).

munkavállalókat zárja ki a végkielégítésből, akik a munkáltatójuktól ténylegesen öregségi nyugdíjban fognak részesülni, hanem mindazon munkavállalókat is, akik csupán e nyugdíjra jogosultak, de szakmai pályafutásukat tovább szeretnék folytatni. **Az említett szabályozás – azáltal hogy nem teszi lehetővé a végkielégítés megfizetését azon munkavállalók számára, akik bár a munkáltatójuk által fizetett öregségi nyugdíjra jogosultak, ugyanakkor átmenetileg lemondanak e nyugdíjról azért, hogy szakmai pályafutásukat tovább folytathassák – túllépi az e rendelkezés által kitűzött szociálpolitikai célok eléréséhez szükséges mértéket és nem igazolható.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélethirdetésen készített felvételek az „[Europe by Satellite](#)”-on érhetők el ☎ (+32) 2 2964106